

писано отъ очевидцы и въ тѣхъ самы времена, отъ кое да ся разіасни понѣ правый рядъ отъ начало то на битки тѣ Былгарски съ Турци тѣ и обстоѧтельствено то имъ течение до падение то царствующаго тогава града Тѣрнова, Срѣдѣца и Видина, до свиршванье то царскаго домородства Шишмана и Страшиміра и до появление то на остали тѣ войводы по горы тѣ, кои то сж слѣдовали по непрѣстожны тѣ планины чистны тѣ битки съ Турци тѣ, въ разтоіание на толкова годины и най-послѣ ся приубыржли на *Хайдути*, кое и до днѣсь слѣдова, нѣ подъ другъ видъ.

Надписа кого то даваме на това си съчинение: *Былгарски тѣ Хайдути ипроч.*, не трѣба да смѣтѣва читателы тѣ, да го зѣмѣть въ смыслъ тѣ коиж то му давжть днѣсь наши тѣ губители Турци. Рѣчъ та *Хайдутинъ* не значи *разбойникъ* ни ти *татъ* ни ти *лошавъ* чловѣкъ за Былгариа днѣсь, нѣ значи: *юнакъ унеправденъ или убезчестенъ и похитенъ отъ турскаѧ свирѣпї властъ*, кой отива самовално по горы тѣ и планины тѣ и иска съ *взоржсенї ржикъ* самъ отмыщениe отъ губителы тѣ Турци или турски духове, до дѣ то ся *удовлетвори и послѣ отбѣгва въ свободны земы или борѧштъ ся храборно изгубва главж съ най-гольмое си задоволствие за получено то си отмыщениe*. Истинж чи таia рѣчъ е турска, какъ то и рѣчъ та *хай, хайта, хайталъкъ*, коia значи: *скытникъ по горы тѣ и поле то, въ первобытность, какъ то и хаймана*, а пьслѣ значи и *разбойникъ* по дѣла та, на скытагопты тѣ съ такавж цѣль, какъ то сж дети тѣ въ Азиј на турци тѣ разбойницы; зашто то тии изхождѣть по той-зи пажть, не отъ чувства отмыщения ни ти отъ нѣкоиж си по-голѣмѣцъ цѣль подбудени, нѣ отъ чистж наклонность грабительства и злодѣйства. Наши тѣ хайдушки чети сж остали тѣй непознати и прѣзрѣти, зашто то нѣсж имали нѣкои си *сояты отецъ*, какъ то е *Папа* и нѣкои си